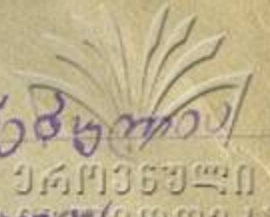

1947 წ. 12/11

ანა ბატია.

ავტორი ყუბურაძე ანა

ანა ქალის მანისა გატყვი ყუბური ანის გლავაძე
 მისი გმინიკა ვის ანი ახსოვს ყვარვან ვაგინაძე
 ანა ანთ თბილისელი მუხათ ვათხვადე
 მისი მსგავსი გმინი ქალი ვანი ანი ლაბაძე
 თათრები ბუჩის ყუბურანი მისვან მეტინაძე
 ყუბურაძე თავბარს ლასკაძე, გული ფურცელ ლაბაძე
 ავანტიდი ლა მდინარეში წყვანთა ლაბაძე
 მუხათისა ვანიმედი ნაყ სოფელი ლაბაძე
 ანა ბუჩის წყაროთბით აყვანი ვამანაძე
 ლაბაძე-ლაჭავსი ფურცელ ანთა მათვის ვამანაძე
 ყვარა მისი მბიას ფიქსურთა მანბილი მთავრადე
 „სამეცნიერო“ მისი ლა გმინიკა ვაბაძე
 ჭრ-მთაწარი, შავ-თვარა მანბი მუხათი მინთი ვაბაძე
 სანთ ვაბაძე მთავრის, ნათ ბილი მთავრადე
 სოფელი მისი ვაგინაძე მთავრადე ლაბაძე
 გული, მთავრადე ლა მთავრადე მთავრადე
 მთავრადე მთავრადე ვაგინაძე მთავრადე
 ჭრადე, მთავრადე ვაგინაძე მთავრადე
 მთავრადე მთავრადე ვის ყუბურადე მისად ვაგინაძე
 მთავრადე, მთავრადე, მთავრადე მთავრადე
 მისი მთავრადე მთავრადე მთავრადე ლაბაძე
 მთავრადე ვაგინაძე მთავრადე მთავრადე

შეგნებამ სიკვდილს ვინ დასძლია ეხლს დაძინებულნი
 შავი მკვრილი მის გვანი ღრასაჲ ვაძრავლად მკვრილი
 მის გმინობდჲ, რომ შევამკო მსძენელი ვაღრავდებოდა

II-თავი

ეხლს დაძინებულნი ამ ამბავს ყუჩინს ვლადს იყოს თქვენნი
 თუ რის სანელი დასტოვა ანამ თავის სიკვდილად
 „მნი მონისა გათხრული იყო მთავრისაჲ ნელნი
 სტყუმისად იყო მიწვეული მოკვთესთან სთჴ ნუნეთში.
 ნუნეთის ქალ-ჩქალნი სვილენ ანაჲ წიყვანეს
 ცხადი

შვილებს ვრეზდენ, სმარტობდენ, მისხარობდენ
 ერთმანეთში.

ამ დროს ზაქარ მონადირის თოვტს დაიქაჴს ხევში
 თუნიშა დათვბა დაბარსა და მოსარცა ზღან ფაქსი.
 ქალაქსა ვინი აუვალათ, რომორჲ მავლარისა
 საშარეში

სუყვალსა ერთად შეჯგუფდენ ამ დაძინებულნი
 დიდ ზრუნობში.

სულ განაბულნი (იხილი) ერთმანეთს ვი შესაქარობდენ
 სანეში.

ამ დროს დაქრული დათუნო ზღო მიხნებათ სავარეში
 თავსაშვალად, რომ ვარბოთ დასამართალ სიმაგრეში
 ვინი ხარისჯოლს იყო დაეჩისთ ამ ქალაქში.

წივილი-ვივილი გააბეს ეყნენ აქა-იქ ქალოებში
 ღაბა ჩვენი ანა ბავის ვანსუკალო იმ მკლავებში
 „წყაშინისთ ქალოებო, აჩვინი შანსხვათ ღაქვან ქალოებში
 ვინთი ძალიან შაჭვივლას და ვანწიწილას მავხარ წალოში.
 ვაღაბცა და დათყინის მუშეცი მისკანის ღვანდში.
 ჩოგოჩუ ბუჩითი ისე დასყა სულ მთლად შავჩიას
 მძვლოებში.

შვინდისა ცოცი მისეცება დაყშინს თავში, წალოში.
 ავანი შექარისუ გამთჩინდა ის ვანთყმული მთელ სოფ-ში
 „აბა ქალოო! ყოჩაღ ქალოო! — თან მიჩბოდას თთფით ხელოში
 ანამ წავლოცა ხანჯალი დათვსა შავლოთუა ყალოში
 დაჭჩა, დაჭჩა გამთყსთ მანქთ თავი შინს ხელოში.
 დათვი მოკლას ანა ქალომ ხმა ვავანდას მთელ
 სოფლოში.

აქალო სწალოი დასეკოვა ანამ თავის სიყოყნობაში
 ეს სწალოი შეიძინს სულ შინჯლოდას თყჩადაც წალოში.

III- თავი

ვოღაბთან მინჯვინს თავს მლოთ ვვინს უბღვლოი შქვოს
 ღთასაუ ეჭყობა ნიმნები ნანჯრავობთუა ყრისთ
 აღჯგომის სწოჩსა მლოთუავი ღღაობით მოიყრისთ
 მუღამ წაოლს ღღაობა იყის ხაოჩი სარძოთსა
 ვვოთისწი
 ყრძებელს ძიჩი მიქსხლასჩან თყჩუ სუჭჩის ვანძიანს

სავსე ციკლები იწყობა ზოგი სამხრეთად თანონი
 მამაკაცები სამთავროს მრავალყოფილ დასახლებებში
 გადის-გამოდის ყანებში ძველი მკვლასისა იხსენიან
 ქალნი დაიქმნენ უკნისა, თანაჲ ჯი ვაჟსვიან.
 აქ დასახლები ბიჭები სარეზონისა იხსენიან.
 მებყონა უკნისა გვირგვინისა ჭიდილისა ვაძვარითან
 ჩინისა რსუტყლი ბიჭები სარეზონისა და მშვიდნიან
 სხვადასხვა სოფლის გვირგვინი მთლიანად გადმოდიან.
 ზოგი გვირგვინსა უბრუნებ, ზოგი ძინს აქადიან.
 ზოგი მთლიანად მთლიანად უბრუნებთ მთქროდიან.
 „მთლიანი ვინ ხართ გადმოდიან“ მუილად იძინიან
 „მჭვანთა უკნისა მჭვანთა“ იხსენიან უყვირიან.
 ანა მავის ქმნი-მუილით იხსენიან იქ არიან
 თავის ძვირფასი სტრუქტურით ილბანებ იძინიან
 ანა და მთლიანად ცუბილად მის ხმასა შენეჭრიან
 ჭილითილად ხმა ესთა „მუხათთ ხმ ვუბრინიან
 მჭვანი სოფლიანი სვიმინი გალანებს მუხათ ქაილი.“
 ანა მ ახვანს მამამთილი: „მამავ გაძინა ბნინი
 ნება მომეყრი გადავხტა ვინათთ თუ ვინ არიან
 სოფლიანი სოფლიანი უძინის ძალიან ივებებანი
 ჩვანი სოფლიანი სვიმინი დასახლს და დასახლნიან
 უნდა უჩვენო დასახლს თუ ჩინი მე ანა მჭვანთ
 ან მუჲ ვამლანთ, (ან) პანაჲ ან უკლავ ვაჟაქვიანი

ქართული ენის ენციკლოპედია

ჩვენი სთავალის მუხათის სწავლი გავაძლიანო.

- „ჩის ამბობ შვილო ანთ, აბა ჩს შავიძლიანო მანდ ისეთი ბეჭების ლომისაჲ ვი ვაყინბიანო.“
- „აბა თუ ლომნი ყოფილას მავ ანს მადბიანო ლადა წაძინწყლას ძვირიჯისი თუ ვაბვლას ლავაგვიანო.“
- წალის შადთიწყა საჩიყული ხალხი სულ ვავაჩილიანო ვაღაბცა მადანბელას ყვალას მას შახაქარიანო.
- „ვისი ჩაღლია ლამაზი ვაყოღათ ჩს სწავლიანო სავოყნილას მთხულის თონიძ ჩს შავიძლიანო.“
- „არს მე ვავალ, არს ჯ“ - ეჩითმანეთს აყილიანო.
- „ჩის შაქოძეჭარით ბიჭებო, ეს საჭადათ ვლია მე თბილისელი ქალი ვარ და ჩაღლი მუხათლია ვისაჲ ვინდოღათ ვაქოღით ვისაჲ ვული ვაქვთ მთლიან
- აქლან ჟაბს არ მავიყული ჩაღუბ ჩომ
- სანაძ არ ლამაჯათ მინაბე მარჯს არ აძაყრამ
- ეჩითმ აყვას: „მავის მთხვაჯან მავისთვის მარვაძლია თანაჲ ჩომ ეჩითსაჲ ვავოყად მთაჲ ბელ საჩვაბელია ვაღყთამაშა ვინჩვილ ნაჭაბი თაღათლია
- ანაძ აიღო ძინს ლახაჲ მთ არ აყვას მთლიან-მეოღე ბიჭი ვაღმთხვა ივანე ვაძლიანო

ქართული
ლიბრარი

ისიც ისეთი საფუძვლიანი და მთავარი ხეობა,
 მესამე ბიჭი ვადასწავლავს სთხოვს ბიჭებს
 ისიც ისეთი საფუძვლიანი თვალთვლიანი დასწავლა
 მეორე ბიჭი ვადასწავლავს დასწავლა
 ისე დასწავლავს ვადასწავლა აქამდე
 მესამე ბიჭი ვადასწავლავს მისთვის
 ისიც ისეთი საფუძვლიანი, რომელიც რომელიც
 ამდენი სიტყვა არ უნდა იყოს „ვადასწავლა“
 მისთვის

თავისთვის, რომელიც დასწავლა: „ვადასწავლა“
 მესამე ბიჭი ვადასწავლავს მისთვის
 თავისთვის, რომელიც დასწავლა „ვადასწავლა“
 მისთვის ვინაობა აქამდე დასწავლა
 ვადასწავლა მისთვის ვინაობა დასწავლა
 მისთვის დასწავლა ბიჭებს სთხოვს
 მისთვის ვინაობა აქამდე, რომელიც ვინაობა
 მისთვის-მისთვის ვადასწავლა ვინაობა
 რომელიც დასწავლა სთხოვს - დასწავლა: „ვადასწავლა“
 მისთვის ვინაობა ვადასწავლა „ვადასწავლა“
 ვადასწავლა

მისთვის ვინაობა ვადასწავლა მისთვის
 მისთვის ვინაობა ვადასწავლა მისთვის
 მისთვის ვინაობა ვადასწავლა მისთვის
 ვადასწავლა

ანბთვანს გულის დაძვრული წინ წამოღვს გომბურთა
 „ბაღნიმ რსყომ არ ეხსნებოთ ზღაპრთ ყველა
 დაიშალა ჭიდაობა ბაღნიმ ვინმეზე ყოველია.
 იძლეოს თუღამი რსყომ არსა არსაჲთს ჭიდაობა ვინმე
 იმხანად ვინმე არა ვსთ ქონილს მთელია.
 სულ ყველა იმს უღირობლს ვინმე ვინმე
 რომელია

შენ ქალთმან ვანსუვლო ვავინათლდას მძობელია
 ბიბარყლით შინ დაძვრულს მთელი მუხბთ სოფელია

IV- თაზი

ერთხელ ანა ქალსაჲს იყო იმ სიგინის ყბანშია.
 ყველაინში მისწყლიყო თაზის დაღ-მამის სიბრძნის
 ვინაჲთ რსყომ უმპყრობს მინილს შუა ბაბანშია.
 მსმალყრისაღ მინიწყლიყვინ, რომელია ვინი
 სუამბოლოშია.

რსყლის მძს იგონებლენ ვამბოვრთა პწყყნია.
 სთლოლსათ ვამბინები დაბო თუ რს ყოველია
 მიწყანისათ იანიში ამ დაღ ყინის ბაღნიშია.
 რომელია ნაქვები ბიჭები არიყლია ვინწყყმბა.
 ისა ეს მინი ვამბინი დაწყყლსან ამ ბაღნიშია.
 ნაბავარნი ვაყთაღლსათ რამის ათისსა ვაყრა
 ბაღნი ერთმანებო ვინსვს ყველა ვაყრა
 უღამბა

ვინ წინა და ვინ უკანა ხეყვალთ ვინძის სხილში
 ჩნდ ანაძ და ვინგონს ვაღმთღვს ფუნჯსმძის
 „ჩა ამბავთ ვაგონთ ჩა სჯუტე შინს ჩაშის“
 ღაინაბა ვაძეჩიძი, ჩნგონი ხაღინი მჭუნავთა
 გულთა ალანი მთხუთმინა სინხლოი ახვა თავთი
 ვინი ვინხნა, ჩნგონიუ ჟყვის ილა ვაღმთღვს
 ვინძის

ღაყვანთა; „ჩაშ ვინძისხით ვაშ ჩათა ვაღვთ
 ჟუნავთი

ვინე მჭუნავთ, ჩნძ ვაგონი ჩავინღობით სინხლოი
 ღაღთი იყონ წინ ღაყვანთ, ჩნგონიუ ნაბა
 ვინთავლთი

მხდალი, ღაყვანი, მჭუნავთი აჩ იყონ ვინთავ-
 ღაღ-ღაღთა.

ჩნძ ვაღმთღვს ვაძეჩიძი მინჯანა იაინძის.
 ვინთა სწავლს ვაძეჩის ღაყვს მინჯანა ალს ჩავთა
 მინძის და ილია ღაყვს ხაღინი ვა ღაყვს ჟაღთა,
 ჟუნს ვაღმთღვს ვინჯავლთა ღაყვს ვინჯინიანი
 მკლავთი

მინჯავლთა და მინჯ ჟაღინს ვაღს იმთღვს
 ხაღინი

აჭავს სწავლია ღაყვანთა ანაძ თაღინი-
 - ვაღმთღვს

V- თავი.

ეშვს განსაქცევა ნუნ ავლადანის ნაქცევი.
 მუშეკრავებისა ვეგასური მისი საყვი სატყევი.
 ბევრი ვაი ვაუი ვაჟი მუშეკრავთ დასუბეწვი.
 ის რომ ჩხუბში მისულონუნ მსამღის ვაჟს ვასაქცავდას
 თუ ვინღ სწილონსთვის დაჯნის უაჭვლოსდა ნასაქცავდას.
 მთავრად ღრთს ბრახზე მისულონუნ მუშეკრავთ ვადღლის
 დასაქცავდას
 სოფელ თაღეთს ამათლოებას ბევრი იღობისა დაღბელს
 ბოლოთ ღრთს ჩხუბი ახტებს მან თავი დასდათ მანხელს.
 თუდასათსა ვაჟსა სუქდა მოქვიჯა დასქანბელს.
 სამღვთოთ უბეწვი სულ წასწითთ იხიისა ზანებბელს.
 მისუჟ ვაღის ვაგა წასწითთ წყლით სავსე ნუნ
 დასაქცავდას
 აიღოთ და შემოიყნის ბედ დაიძვკრის თავბელს.
 სუყვალსაღე მიინწუდას ვაჟი ნუნ თუ ქაღბელს
 სულყვალსანი ვამთხვათ ღვდალოთ მისულოთ ბელს.
 ჩახ ღოთულოთთ ღვინთ სვითთ უვლოთ
 შეყვარობსა დას
 უყდას სიჭყვადსა ხაჩვადსა სისხლი მისვლოთ
 თავბელს.

ბოლომდე დადგა დაყუდდა მინ დალოხიძის განხილვა -
 აღასრულოს ამ პუბლიკაციის ხალხისა ხალხთაგან
 საყრდენის ჯვარის მიხედვით აქვსო ჩაქოძე ანა აქვს
 კონსტანტინე.

ეს ხატი ვის დაუბრუნებს ჩაქოძე მიუხედავად განხილვა.
 ბოლომდე ბოლომდე ჯვარის იუსტის თავის ჩიბუხის ქაჩხუძე.
 ქუდი მკურნალ დასაბრუნებლად თანაურ ნიბლი დასაბ
 ბელა.

სამი ბლოკური გამომჩინდა მუხსთილან მთავარი
 სპირიტუალური რევიზი უხედავს ასლითდასე სთო.
 რინგულანს უკლას იუსტობდა იუთ მუხსთილი
 რძალი

შავი უხედავს მთხრობსდა გვინდა ავიღო
 ხანჯალი.

ნიკაძე ხალი შვანთდა იგი გარდავთ ანა ქალი
 ანთა იშვს განსაქველს დაუწყებდა ხაჯის ძალი.
 უხედავს ხედავს ჩაქოძის ჩიბუხი ხალითა
 დაბე იშვს განსაქველს მინ დადგა მუხსთილი
 ანამ უხედავს: „იქნა ძმთა აქ ჩაქოძე ვადაძილდა
 გზაში“

განსაქველს დაუწყებდა ანაუ მთხრობს თვალი
 „განსაქველს თუ გზა გინდა ანთი მუხსთილი
 ხალი“

ბევრი ალანი ლაპუაღა ვანიპაჭის ვაჭის ყოფილი
სამ საუბრზე ვაღაპაღა ჩოგონის სამი წილი
ბავშვი.

ყვან ალანი მონიღაღა ილა შავიღა საყუარისი.
ვანიპაჭა თავდაყინის მავისღა ლაყინიღა მინისი
ხალხისა ყუჩის ლაიძახეს ლა ლაყინის ლიღა
ჭიღა.

ხომ მინიღა ვანიპაჭავ ჩოგონის ვაჭ ჭვინი
თავი

შე ეშხავა ჩას ვამჩინი მავის მავისა ათბისი.
ლა გგონის შერი თავი ჩო ხალი ჩიხვის ყუყუარისი
ყვარა იმის მინიღა ანი, ჩომ ვავიღა ვანიღა.
სყყვარა ყყუღა ყუხიღაღა ლა იძახიღა ჟაბ-ვაჭ.
ღვღაღა ყუყარის შავაღაღა ამის გმინიღა ლაყავა.
ჩინი ხასთის ყვანს ძლიღაღა აღვა ჩვინი, ეთი
ყბა გვინიღაღა მინიღაღა ილა ლანიღა თავის ლაღაღა.
ვანიპაჭავ მინიღაღა ამ ამბავისა ალღაღა
მინიღაღა ანიპაღა ეს ვაღაღა იავინი.
ბავნი ყყუღა ავი ხიღაღა ანი ჯინი ვაყინი.
მავღაღა ემიჩიყ, ჩომ ყუხანს მინიღაღა ვაღაღა.
მყუღაღა ვიღაღა მინიღაღაღა ხიღაღა ვაღაღა.
ვანიპაჭავ ლანიღაღა ვინიღა ჟანიღა ვაღაღა.
ხომ ვაყინიღა ანი ბავნი შერი ჭვინი ხომ ჩი მინიღა.

კაჟი ხანი არ შექმნიდა მჭკივალ რყვი თქმულად
და თუ შექმნიდა მკვამლისა კუდი შევიწყლავს
და თუ არს ვსურს ხმს წყვილა წყლისა ყბელთ სხვასა
ეს ჩემი გაყობი გაიგოთ თაჟი მისლას თაჟად.

კაჟი ვანი ქსლის შექმნიდა რათ დავალთ ქვაყანაზე
კაჟი უგზავს დასთანხმდა ამჟა ჭინობაზე
ყინდა აქილნათ დღათჳს ბოლნისის ხაყის ვარზე

VII - თაჟი

ბოლნისის ხაყი ვინ იყის წმინდა გიორგი ქვაყანი
თათნობსაჳა სწამთ შექმნენ დალიხაყს აქმისათ
ბოგნი ყურბანს ყურბან ქლავამისილასად თვლიანთ
მამადის ჩუყლის წახილთ გულწმინდათ ილთჳიანთ
იძისი დღათჳს მისლას გიორგი ბიბის . ათქის
ყუდალასჳ მლოჳსჳი მისლას იქ იძის დღათჳს
ყინებთ, უხანთ, ჳურგუნით არიყლომჳ ვბაქის
ბანისი თაჟის ჩუჳ კაჟიჳ ვანთქმული ბოჩისაჳთ
სახელ ვანთქმული ყახათი გამჩიბილი ჩვანთა.
მას უხანი წყაჳდა ნაქები ნყინდი არბისყაქის
ვანჳ, მჩვან და ყახისი სჳთ ვაუთლას ჳაბთის.
ყახათ იყთ სინხლომშბელი მჩილი ქოჯისეაქის.
ჩისსოქნივთი მლოჳსჳ ხაღის იმ ხიხმის მისჳაღთა
ხოჳს და მარჳს ჳდმინთლად სჳყულის ვაჳდაჳთ
დაჳიჳებთ ალოჳს არი რყვიჳს ყახთ.

ան ճշգրտությամբ մեր ժողովրդի վրա չի կարող
 լինել որևէ տեսակի վնասակար և անբարեխառն
 ազդեցություններ, որոնք կարող են վնասել
 մեր հայրենիքի և մեր ժողովրդի ապագային:

Երկրորդը, որն էլ ընդհանուր առմամբ
 կարող է լինել մեր հայրենիքի և մեր ժողովրդի
 ապագայի հանդեպ:

Այսինպես, երբ մեր հայրենիքի և մեր ժողովրդի
 ապագայի հանդեպ կան որևէ վնասակար
 ազդեցություններ, որոնք կարող են վնասել
 մեր հայրենիքի և մեր ժողովրդի ապագային:

Երկրորդը, որն էլ ընդհանուր առմամբ
 կարող է լինել մեր հայրենիքի և մեր ժողովրդի
 ապագայի հանդեպ:

Այսինպես, երբ մեր հայրենիքի և մեր ժողովրդի
 ապագայի հանդեպ կան որևէ վնասակար
 ազդեցություններ, որոնք կարող են վնասել
 մեր հայրենիքի և մեր ժողովրդի ապագային:

Երկրորդը, որն էլ ընդհանուր առմամբ
 կարող է լինել մեր հայրենիքի և մեր ժողովրդի
 ապագայի հանդեպ:

უმთავრესი გადარჩევა გადარჩენილ, ჩრდილოეთ ნაწილში
 მიუხედავად დაჭრილობებსა ისევ (სწ.) სრულდება
 ეხვეწებოდნენ ანაბ: „გვამარტივი ნაწილი მოგვასდგომს
 შენ ალბათ ანაბიერი თუ ჩნდები გნებნებ გიყვირებ
 მის წინა მტრის მოგპარებად მსგავსი ფუნქციონირებს
 ჩაუჩნდები გილოცავს მარტოვანი ჩაბნე, ჩნდები მოგვასდგომს
 „მამამთავრის ფუნქციონირებს ანაბიერი მის ხისხლით
 ვადავთ ვალონი“

ვანი მათხარის დასრულების ადრეს „ვანი - ვანი“-მ
 გულში ალბანი მთავრების გაჭრის ვადავთ ბმადონი:
 ჩვეულებრივ ისე დაბნეული ჩრდილოეთი ყანაბრის სრულდება
 შენა მიუხედავად მამამთავრის წინა სპარტანით მკვლელობა
 გულში ალბანი მთავრების ხისხლით მარტოვანი და თვით
 „ჩნდები ალბანი გნებნებ მამამთავრის სრულდება მამამთავრის“
 ალბანი გულში მთავრის და დასრულების თვითონი,
 ალბანი მთავრის თვითონი: „ვანი მამამთავრის მარტოვანი
 მკვლელობის ყუილი ჩაბნე: „შენ ვამამთავრის
 ჩნდები

მამამთავრის ხისხლი ავიდა შენა დასრულება ჩნდები
 ვამამთავრის მამამთავრის ყუილით ვანი თვითონი ალბანი
 მამამთავრის მამამთავრის სრულდება სრულდება
 თვითონი

ალბანი ყუილი: „ჩნდები ვამამთავრის სრულდება

საქართველოს
ქვეყნური ბიბლიოთეკა

ერთობა გვიტოვებს ანუ მის. უძახლნენ ალსვანილი

მივიდა და ანის უთხროს გაბანჭმდის და ბნძ

ბანისამის ათის ხან და ბუჭი ვანილი

ანამ ერთი უბაში გაჩნის გააჟსალს უსლოი გვანილი.

თანაუ ვგნივ მისაქის: „ვგნივ ჭებინსაღ და მძებნილი“

ვინა ვანილსავს წიბანის აძბავს რა ვაშმავსაღ აძინიხილი.

ბენივ ხსლნის ვაღაბაღს სინხლოთს ალენავაბულოი

„სადა ვუპვთ თქვანი ვაჟსა ჭინჭინაშვილით ვაბუთა

უთხარით თუ რის აწინიბს აჟ ქინჯისა ვსნი

ხლობულოი“

ეს რით ვაჟს ვანივთ შვიტმნს ვაჟთავაბულოი

ვაღაბაღს ვანილსაღსა ხმალივით აძინაღბულოი .

„წიბუღს რით ვუტარით მთლილ ვგ თავბებულოთაღსა

ხანი, წიბანი და მძებნილი რაუ პრი შვიტნივბულოი

თნუ - ხანჯალიუ ვანივი რის ბმალოთ ვაწინაღბულოი

ნათ თუ რის ჭუბლით ბალოღებუ ნაჭივბულოი“

ბაღბმა ეწინაწინთი დანიუთ დილი ამბავი ხლობათ

ვანიღაღ ვანივით რნი დილი. შუა ალსვი რივბათ.

მეხუნივ უტრისავს ვანიულოის ახლს ვი იმარეღბათ.

ჭინჭინაშვილით ქინჯაღბს ლოთივით იბღვინივბათ.

„სადა ანილ ანა ბუჭის რაღბმ პნი ვაძინიხიღბათ.“

რითლითა ლაღს იყინვბს, რითლითა აქინიღბათ,

ვინ დაავაბა მინსუ სწალი ვინ დაინივბათ“

ქართული
ენების ინსტიტუტი

ივანე შავეჩაძის მიხედვით ანის ნათელი ხდებათ. —
 უხვი იმას ჩააბარებ ნახარის მისთან ჩრებათ, —
 ვადაცვა შეიღებდათ ხალხი სულ გაუვიწყრად.
 სულში მისეა ვაჟს, რომელიც მას მოუხდებათ.
 ვაჟამ პირი აწიდათ და იქით იხადებთ.
 მე რომ ვალს სულში მოვუვა ეს ხაში მოძიებდათ
 ანის ძალიან აწყობს და ძლიერ გაძიებდათ.
 ვაჟსთ ეს ითავებდა მჭვინჯისად უნდათ.
 მეტი მიუხედავ ვინა ვინა თუ ის იქნებდათ.
 ზენ თუ ვაჟი ხარ, მე ვალს ანის ამ გამიხრებდათ.
 დასვას ხელი ენთმანეთს... ვინ სარწყული სწყებათ.
 სწრაფად ვაჟთ ანის და ვინა ვადაცვათ.
 თანაც ვულში ვადაცვა: „დათა ის მკვირს ძვლებათ
 ენის რომ ვინა ვადაცვათ მიწაზე ხომ ვადაცვათ.
 მე ხომ თავს ალან ვადაცვათ თუ სანა ვადაცვათ.
 სხვა სარწყული შემოსრწყეს ვაჟს მოუხდებათ.
 ხელმწიფად დასვანთ ლომი-ლომს დასვებათ.
 მისნივ-მისნივს ენთმანეთს მივ ვინა ვადაცვათ.
 ანის ვინა ვინა თითქმის ვინა მჭვინჯის ვადაცვათ.
 „სულ სარწყის უნდა... სულ სარწყის“ - ვაჟს დასვებათ.
 ეს ის ვინა ვინა მჭვინჯი მას უნდა მოხრებათ.
 ანის ვაჟი სინისხით თვალთი უძვლებდათ.
 ან რომ ვინა ანის დათ თუ ისა ვინა ვადაცვათ.

წამოვიღო ეს ვაჟი ხალხის სულ გაკვირდათ.
 უფროცინაძვილია ჯიბები მათთვის რაიმე რიდა
 ისა და ვაჟი სწყალონ. ჯიბის სარწყლოები სწყადათ.
 ისავე დასწიეს ^{ქვემოთ} შინიდან ვალის ღვადათ.
 დასწვდათ და თითონ აყვირებს თანაჲ მის აყვირებას.
 „სწი დაძვირდეს ჩემი ილო, ეს ყველას ჯიბის სწყადათ.“
 „ვიმ-ვიმ ჭუნის ქალთათვის საბოლოო შინს ვინიდათ.
 ხარო, უხვარო და სწყვიტოს სვალთაჲ სუბსარდათ.“
 ანა მოსწვდა პისძელოს ქუხლონი ვის ვაჟინინდათ.
 სწყვიტოს ვის დასულოთაჲ მჭვირთებით მავასვლადათ.
 უთქვა ხარო ყვეან ჯიბის შინიდან სისხლი სვდათ
 მინი ღთა ღაღა _ აწვალთ ღისაჲ ღთებს ავდათ.

VIII - თავი.

მუხბათი ქალიწილი იყო. ბუნის იკვირდეს ხვიარა.
 ღებინი იყო და თამაში. მათჲ იყო მთავარიანი.
 მათვე ვაჭრობის მხრიდან თანაჲ იხუთ ვინაჲ.
 თანაჲ რისაჲ ხმასუნიდათ ხალხისა ვაჭრობის თინაჲ.
 თათნიებთ ქალი მთავარაჲს თათროს მათებ თათინი.
 რის ანამ ეს ვაიგონს სისხლით დაიწყო ქრისალი.
 „დადას ვიყინებთ თათნიებთ ვინ მთავარით ბიარა.
 თქვან თუ ქალი ვაჭრობით ღთა რაღასთ მინდა მხარა.
 ხუთჯადისანთ უხვინი ქუთუთ მარადის რითაჲ ვინთინი
 სამ ღთაბოდს ვაიგონით ვის რამ ვჭობითღთ თვინი.

თიბოქუდათი წილისას სიუთუხთა უმწიკრებუა
 სუჟუმრები ყავს ღილი ძალის ყვლას თავსა
 წიხთვალ-თათაი-სოტუხი ანს სუჟინს უხდაბათ
 ილხენის-მძღვინის ზოგი ჯაჟალ ითუნებათ
 გვალთი ჯაჟი ეს იყდა ანსად ანი რაილოვსთ
 ერთი ვილას ღვითსგან წყაჟლი ღაბა თუ რისს
შვინებათ

სანამლავი შეაჭყყას ანს გულმის ბუდაბათ
 გულმუჟალმს ვლოჯა უწყთ ჯაბა ვლასის ღაბათ
 ყვლას გაბთამშვილთა: „ჩემ თავს ხატაჟს ბაბათ
 ილხინეთ ანი მთიწინთ“-თილთნ ჯი მილის შვებათ
 ხვალთ იმას ღაბინუნს ყვლას თავსა ვლოვბათ
 ვლასის წამლოტით შვლთის ანსჯანი უღვებათ
 ხუთშაბათამლის ეწვალთ ჯანსჯავ ღლას
ბუდაბათ

სადაჟ მის სივლოლი ებათ სუჟვლთს აჭიკრებათ
 ელთ ვინთ გვიასჭინონებს მიჭებს ბოძ
გასუხინებათ

გვინს უხოვლომბა ღლა იუმ გვინს ჩომ
გათენებათ

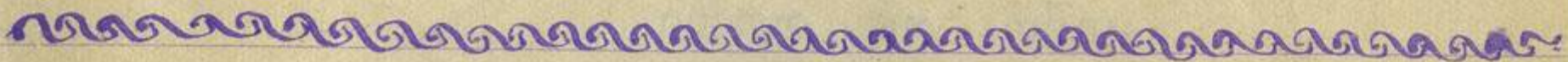
იმ ღლას ანსა მანსვლუნს ღილი უჩინოი
ილვინებათ

ქალაქილან თუ სხვა მხილან უხინებით ხაოში
ჩინებათ

საქართველოს
საქართველოს

ვინ მიგინებთ სიუთუხლო გვანი ათმუნყდაბათ
სადვილს დაიჭანჭანს სუთითაჲ ხოთ წაწყნდაბათ.
ანა საფლავში ჩაყრვას მიწისა ჭყვავთა ხდაბათ.
გლოთვით მიწის მიბდაბათ სუყვილს აქინდაბათ.
იქ მიწით-მიწით სოფლოებში ზაჩებოს ირავდაბათ.

საქართველოს 1947 წ. 12/21

საქართველოს სასახლე

თქმადის ლოტუკა.

ივანე
ყუბინაძე
მეჩ.

ღმერთთ შენს სწყალოთბდა
აქს მიჩქანებულ ყვალისა
გაქინვაბულისა ბნისლოთბდა
ანი აკლობდა შვალისა.
შესწია ლვთის მადლი
ლთავანდალი ლთის მადლი
სუთუხლო სიხლოში მყოფი
მინსუნი, გაწიფული,
მელვინა და მივსწიფული.
ჯონს.
მინსა შუამყუნა ყვალს.
გაგონებ ჩუთთ თქვანს.

ეს სუბსტანტი მინა
 ალსავერდი მინა.
 დაილოტოს ეს სანთი
 საძინავალი და ქანი
 ფიქრისა და გინისა
 სძინაობი და რინისი.
 კოშკი და კოშკი.
 მინა და კოშკი.
 ნაპი და კოშკი
 ფილი და სუბსტანტი.
 გავა და თაფლი.
 უთმი და ვარსკი.
 კამეჩი და ხანი.
 ქვაბი და ზედადგანი.
 ფიჩხი და მესა.
 კულისა და ამინფა.
 გუთანი და კავი.
 ქოქი და ქვაკვი.
 ბელი და ბელი.
 თანი და თანი.
 საბჭალი და მინა.
 სანთი და ფიჩხი.
 სუფისა და მინა.

უწყინი და მწვანელი.
 ვინი და ჯინი.
 უბუნნი და ლინი.
 ყაბინი და ჯინვი
 ვსთაძი და რვი.
 მინა და ვეს
 ავსვა და ხვს.
 მინლთინი და ვალი
 ნამგალი და შალი.
 ნისჭვილი და ვალი
 მარგალი და შალი.
 მთხვანი და რვი.
 რიბუხი და ვესი.
 ვსთანი და ლა
 ვუყინი და ხინ.

II - თუ.

ლმინთა და ლადა და ვესი მწვანელი.
 ლმინთა და ვსთანი და ვსთანი
 ვესი და ვესი ვსთანი.
 ვსთანი და ვესი
 ვსთანი და ვესი
 მამანი და ვესი, მამანი,
 ვესი და ვესი,

უხიდალური ყინი,
 ჭურჭლეთა სურნელი დასაყვი,
 თბილისი მოკვლათ გული მხიარული,
 ხელში ქიხინი,
 ჭიბჭი ფული,
 ჭაღაღი ჭური,
 თბილისი გამაგონებელი:
 თვალსაღი, უხიარო, გულსაღი,
 აგავსოთ სხილი ჭურჭლითა
 საბჭოთაო ჭურჭლითა
 თქვანი მჭიანი დასაყვი
 ეხიდალური ვინი.

1974 წ. 12/11

ნაკვეთი ნაკვეთი სასახლე
 ნაკვეთი
 ყუჩუქი
 ზოგი

Suganaybura Luga.
 Sidamachwili Liela

1947 წ.

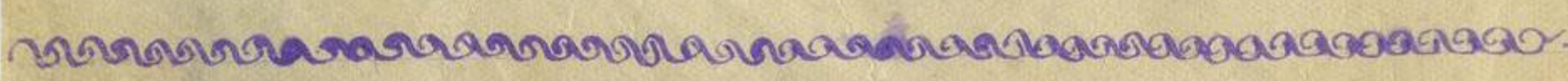
ვინი
 ზოგი

სიყვანადლო:

ქართული
ლიბრერი

ჩის ვიხილეთ შენი სწავა აღივარეთ
გულში ვიჭრებ სიყვანადლო მთავრეთ
მსუქნს მთავრად მთელი ქვეყნის ვარდები
სიყვანადლოთ შევივარათ დასრულები.
შენ ანის გაჭრევი მხრომელ შენ ანის ვაყურო
ქვეყანა შენთვის ვიჭრევი მიმდებრეთ
ვინ ვადა შენი გულის ვარდები
ვარდების სხლთს ვინ ვადავარდები.
შენი აქვით ვიდავარდები ვინ ვი
გვარდავარდები ვადავარდები ვინ ვი
ჩინო დავარდები სიყვანადლოს ვინ დავარდები
შენი გულისთვის ვარდები ვადავარდები.
ჩემი სიყვანადლო ვინ ვინ ვინ ვინ
ვამინებ შენს სიყვანადლოს და ვინ ვინ
მხრომელ შენთვის ვადავარდები და ვამინებ
სიყვანადლოთ შენ ანის დავარდები.
შენ ხარ სიყვანადლო და იმედი გულის
შე ვინ ვინ მთელი სიყვანადლო
დავარდები ვინ ვინ ვინ ვინ
სიყვანადლოთ მინი ვინ ვინ ვინ.

ՄԿԵՐՅԱՆ

Գրեցեալս, Մկերյան, հիշեն լուր ծաղիկ
թէ լս թէ հոռի յոնտառ շինժողովոյ:

Երբ որ լինի... Նկարագրական
Երբ սրտազան հիշեն սին շարժեցողովոյ:

Երբ մտնենք շտուկս շարժող,
Զարթոնքովս. Նկարագրական

Լս մտնեալիս: „հոռի շարժող!”

հիշեն Ներսիսեան շարժողովոյ յետ!”

սէ թէ թաթին հս ուրառ,

սն թէ շարժող հս ուրառ

հոռի որ շարժող ստոր թէ

Նկարագրական լս շարժողովոյ:

Գրեցեալս Մկերյան, որպէս ծաղիկ

սրտազան հիշեն թեպէս տաշտ,

Երբ հիշեն Ներսիսեան շարժողովոյ

Լս թէ թէս ինչպէս Ներսիսեան:

Լս շարժող, շարժող շարժող,

Լուրս շարժող թէ թարգմանող,

Երբ թարգմանող լս լս լս տաշտ

Լուրս լուրս լս լս լս:

սն թէ թաթին հս ուրառ,

սն թէ շարժող հս ուրառ:

հոռի լս շարժող թէ լս լս լս
Երբ շարժող շարժող լս լս լս:

სიძულვა.

ქართული
ლიბრარი

ნეტარ იმ ღდას, შენ რომ ჭაღში მართლად
მთვალთ და გულს მთმობოდა და მოლო!
შენის ეშხით და თაუბარნი დადაუს
მთლსად აუთრთოლოდით, მახსოვს შენს და შეუს.
მთვალთ და გულს გადმომფინა დათსლოდ
მჩოლ-ფიქსლო, ვარდ-გიშანი და მოლო!
შენი შეყრის ამ ჩაგნილოთ გულს გაძს.
ფშვანით მატკებ, ჩოგონს ვარდმ-იძს
დაძხუნ მხვნიძს, ჭანჭვას, ჯვანს, უთღვილის
გარინხანი სამოთხა და უთღვილის!..
გადმასუნა გულზე, თაუბა სულ ის
მაუ შეგნიდა სიუთქლოთ და სულის!..
ლოთ უვალს: მიმეხბოლს ვინუ მინაძს...
აღარუ მომჭლოს, რომ მიმილოთ მინაძს...
ჯოჯობათად შემიუვალს დაჩის...
ჩემს წყლოლოთ გულში საშხალოთ ჩა მღაჩის!..
აღარუ სუნს რომ მინსლომუნის ისძს...
ჩემს სუჭრელოთ ჩემთან აღარ იჩის!..
მა, უძლოლოთ, ვგლოვან შე ავალს...
ჩა შეულოდ, რომ მომეჭყლოთ ავალს.
და ეს გული უწყლოლოთ ჩად დასეჩს?
ღსოლოანი ჩა ვანყინე შე ჩა?

ჩინებულის მკნის ვახუთისი ისარ?

ჩემი მკვლავლად და მთავრად ის არა

მთად ჩემი წყლული ვუთხი დასაძე,

ან არა და ვუთხი დასაძე დასაძე!

მთისწინაჲ, ჩემი მარჯვად მთავარი,

ან მარჯვად, ან ისეჲ შენ მთავარი!

სიყვარული.

არსებობს ან დასავრცელად შე ის წყლული

ჩემი ვახუთისი და ისეჲ ვინადაც ან ვუთხი

ვინადაც მარჯვად მარჯვად ვუთხი

და დასაძე ვუთხი შენ სიყვარული.

დასაძე მთავარი ვინადაც მარჯვად მარჯვად მარჯვად

და მარჯვად მთავარი ვინადაც მარჯვად

ის სიყვარული ჩემი მარჯვად და მარჯვად

- მარჯვად მარჯვად მარჯვად მარჯვად და ჩემი მარჯვად

მარჯვად სიყვარული მარჯვად მარჯვად

მარჯვად მარჯვად მარჯვად მარჯვად მარჯვად

და შენ მარჯვად მარჯვად მარჯვად მარჯვად

მარჯვად მარჯვად მარჯვად მარჯვად მარჯვად

მარჯვად მარჯვად მარჯვად მარჯვად მარჯვად

მარჯვად მარჯვად მარჯვად მარჯვად მარჯვად

მარჯვად მარჯვად მარჯვად მარჯვად მარჯვად

OLSA DIYVZANBAH LUKASZIK.

OLSA DIYVZANBAH LUKASZIK
HOGHOSY EBSH KHOSY BAZHIN
SHN BANSYVZALOMIS KHVLOSZHAN
ES KHOMI SYLAPAZAHIN.

EBLOS KHOSVZOHOTI LUSLADISHI
BANSYBEB BARDHIS KHOSVZOMANO
OF BAN BZHAYEHI DMOVSYVZ
BAN OYULOHOTI SASZY KHOSVZ
MO KH BANSYVZANISHI ZAVSYKHOM
ZADHIVZ SHNOSYIS MBSE LHO
ZHAN SHAVZHANTHOM KHANB
FINBZLUMIS

PLUM LUSMIVZABI LUSMIVZABI
OSVLOHI HANSHY BANSY
MANSYVZANIS KHOSVZOMISY KHVLOSZHAN
SHNI LADSHOMIS LOMBANIS.

LOMZHOMI, BZHOMIS LUS SVLISHI.
SABLOMHI HOGHOSYIS

MO SHNS KHOSLONSHOMIS BULOSVYHOMIS
KHOSVZOMI KHOSLON KHOSLON

KHOSVZANIS KHOSVZANISHOMIS
KHOSVZANISHOMIS LUSVZANISHOMIS.

LUSVZANISHOMIS
SHOMOSVZANISHOMIS SASVZANISHOMIS

SHOMOSVZANISHOMIS KHOSVZANISHOMIS
KHOSVZANISHOMIS KHOSVZANISHOMIS

SASVZANISHOMIS KHOSVZANISHOMIS
KHOSVZANISHOMIS KHOSVZANISHOMIS

SHOMOSVZANISHOMIS KHOSVZANISHOMIS
KHOSVZANISHOMIS KHOSVZANISHOMIS

SHOMOSVZANISHOMIS KHOSVZANISHOMIS
KHOSVZANISHOMIS KHOSVZANISHOMIS

KHOSVZANISHOMIS KHOSVZANISHOMIS
KHOSVZANISHOMIS KHOSVZANISHOMIS
KHOSVZANISHOMIS KHOSVZANISHOMIS
KHOSVZANISHOMIS KHOSVZANISHOMIS

რად მიყვარს!

საქართველოს
ქრონიკა

მე ის მიყვარს პატივებისა ვაძინებ მსხრბრს
კოყნის წიმიანი ღვინოსა და სუფრისა და მავთულად
ხედავთ მისი ღვინოსა მისი მთქმის ის მთქმის
თანაჲ შუბლისა გადინებისა. წიმიანი ღვინოსა.

სუთნის ღვინო
სიძველეს ვი მთქმის
ღვინოსა სუთნის
ყველა ვინაჲს დაუტოვებ.

რად ვამყვარებ.

მთელი მთებისა ჩვენი მთქმისა
სიძველეს მთქმისა მთქმისა
ვინაჲს იგი ღვინო ვინაჲს სუთნისა
მთქმისა მთქმისა მთქმისა.

მთელი მთებისა ვინაჲს მთქმისა
მთქმისა ვინაჲს მთქმისა
მთქმისა ვინაჲს მთქმისა

მთელი მთებისა მთქმისა
მთქმისა ვინაჲს მთქმისა
მთქმისა ვინაჲს მთქმისა.

უნდაც მანუ მთავრებდ მკვდასის სულისა
იყვი მკვდას ზომის ბალოთ სიყვარულთა
მხოლოდ მათინ სივსებ სინანულთა
მკრისმ სულთ სულთ მნახუ ვნადა
კულოთა.

ღმობ!

თუ ამ უბნებში უპვილი და ნაბი და ბა
ამინსან მულოთ სიღმრთელთ ვახანი მსა
ჭანდა მთავრებდ, ნიჭილი სინაჟვით მიღბა
„მიყვარბა“

ამ მულოთ მანი სიყვარულთ უპვილი რიგა
ნიჭილი მთავრებდა? არ რა მიყვარბ სიღმრთელთ
მანი,

სინანულთ მანი მანი მანი მანი
სიყვარულთ და სინანულთ დასულით დასული
სიყვარულთ დასული.

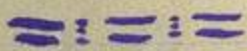
ნიჭილი სიღმრთელი.

სა ცნობიანო

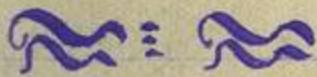

ლექსები.

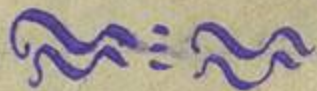
ჩვენს ეზოში მე ვიპოვე.
ერთი დიდი შიშლი
ჩემი შეყვარებულის
ძალადი და შვი.

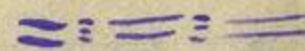
ჩინულისა და ვინა მისი,
დაჭინება რახისა
სიყვარული ჩაძივარს
აქსონი ვაყისა.

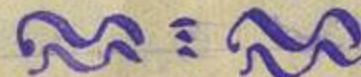
თბილისიდან წამოვიღა
ჩქარი მარტოობა.
მას მოწყვება ჩემი ძიქი
ჩემი ვაძინებელი.

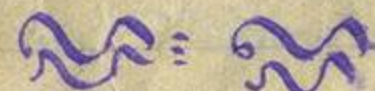
აღუბლოები და ვინა
გადავადი ბალოებში
ვინა ვალო ჩემს ბიჭვალს
იმ ყუყუნს თვალოებში.

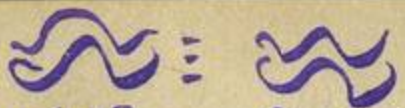

ქალი შეძვდა მოხვედში
ბელი ვცაყა არ გაუჭვი
დადაძინება დაჭინება;
აქოყა და გაძინებდა.

ეს ელა რა ვინა
მიყვარს - ამ ყბინის
ის თუ არა შემიყვარებდა
ყბინობა ძინობა.

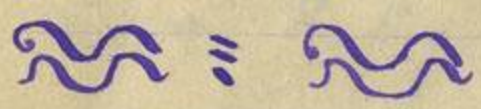

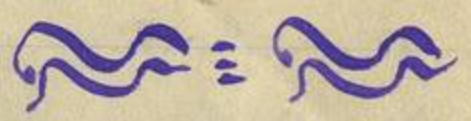
შევ ვაპაზებ ნავსებნი
 ქართლ ღმრს მართებლები
 თუ ხამ წაღონდას მთელსა
 მუნ სიყვარულს ვაყრებნი.

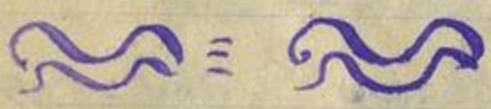
შენ ხანი რედი ნუკადი
 თავს რავიდავ უბედი
 შენს სიყვარულს მავებებნი
 ღმრთიუ ხანი უღალბი.

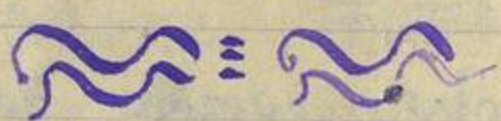
რედი პატივის ვაღვიბადა,
 წყალო მონან წყარობდას
 რედი ბიჭი რაჟინაზე,
 ვულო მიფანქსალოებდას.

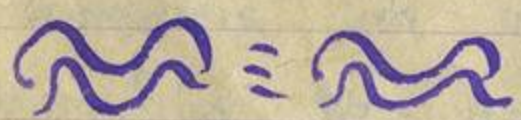
აგინ აიმი გონისზე,
 ღაღანი ქხანის ვაღადა
 ის რედი შეყვარებულთა
 სიყვარულსა სჭამბისა.

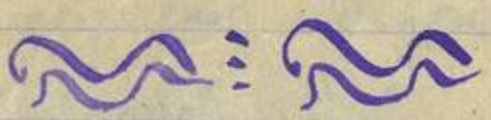
ღმრთისა მხარესა,
 მზავს რადის რა მთავარესა
 ვინ ვამიშვეებს ხომ ვაკრძალ
 რედი ბიჭის თვარებდას.

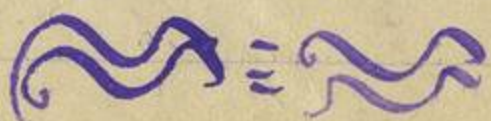
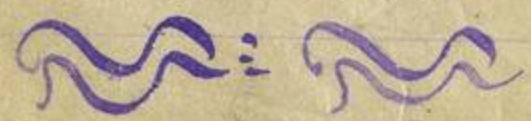
ვაიმე ღაღავს მიშველადა,
 რიხვი-ვაკაი მიშმავა
 ვამშინთა რა ვამაღბდა
 ხარხვა ბიჭი მიშმავა.

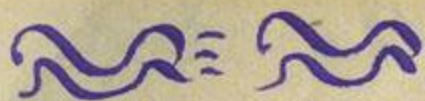

ღაღანი ხანი მულობული
 ვინა ვკრძებს ქართლ სულდებული
 მე თუ ვმულოვანი რა სხვა ვიყვანის
 ქართლ ვნაზე მესულდნილი.

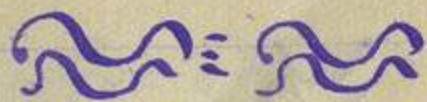

რედი ვენაღვლოდა იქლელს
 ხანა ქანიდა რა ქვანდა
 ვაგებინ ვიღარ ვაგვყარის
 იმ რედი მადონსნადა.

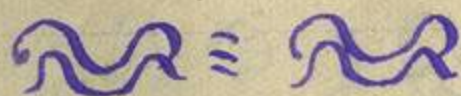

ხელს ნავანი შემოვადი
 მე მუგონს ნივლსათ
 მოდი გთუთვ მკურნი
 ჩემი ღმრის ნივლსათ.

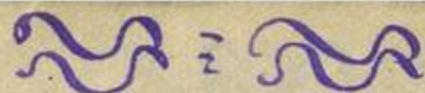
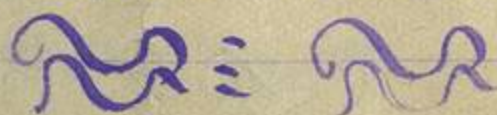
ფრენასი თნვი ვინილო,
 გოდმონისი რასი
 ბიჭი მინი შეყვანი
 ვინი რსვირსი.

ვა ჩაბჭონი ჩივი ჩუი
 მუხლივი ვინი
 რადავი ვინი
 ჩივირსი ჩივირსი.

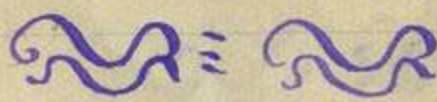

ჩივი ვინი ჩემი ბიჭი
 მუღ ღმრის ბიჭი
 მოდი გვინი მოდი
 ვინი ჩემი ქვი.

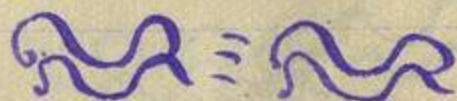

ყვირს სარკის ძინი
 მე სარკის გინი
 თვი ნივივი ჩემი ბიჭი
 მინი ბიჭი რსვირსი.

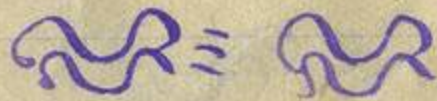
Handwritten text in the top right corner, possibly a date or reference, including the number 1913.

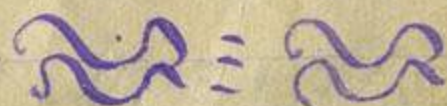
ჩივი მოდი ნინი
 ჩემი გინი ვინი
 მე ვინი ვინი ჩემი ბიჭი
 მუღ რსვირსი.

ჩივი ვინი ვინი
 ჩივი ვინი ვინი
 მინი ვინი ვინი
 გინი ჩემი ვინი.

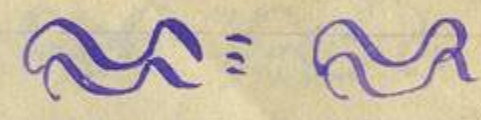
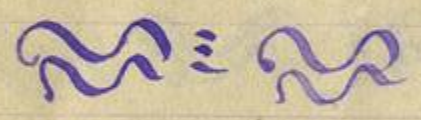

მინი ვინი ვინი
 ვინი ვინი ვინი
 ვინი ვინი ვინი
 ვინი ვინი ვინი.

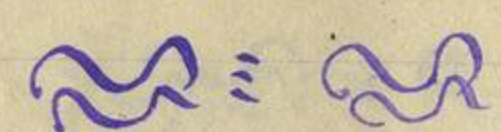
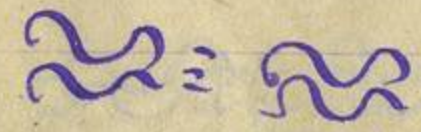
წყალობი ბაღა ვაღაჟაგაღა
აძოვიდა რაღობიშვილი
ჩემს დადაბთილს რაჟაგაგა
თავის ჯიხუა ვაჟიშვილი.

სრამი შინდა სიყვარული
უნდა მოგვადა მსოფლიო
ხარჯს მე შენს სიყვარულს
ვაწესად რაჟაგაგა.

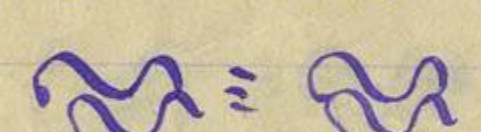
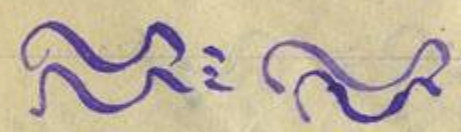
გინდა მე, გინდა ძე
რამე მინე ბნელია
ანი რამდენად, არ ვაღაგაგა
სიყვარული ბნელია.

ჩემს ბიჭავს ვაჩხუბე
ანი მიყიდა რაღობა
ჩემი ბიჭი ვაჩხუბე
ანი რამდენად მსოფლიო.

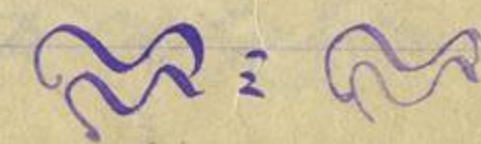
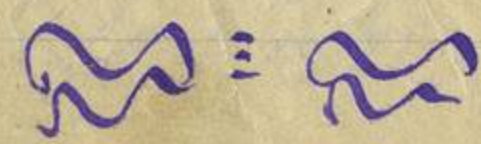
ყვარულითა ჯიხუა,
ბიჭი ვახდა აჯადა
თქვენები სხვაგან ვაგაგა
მოვად ბანახავათ.

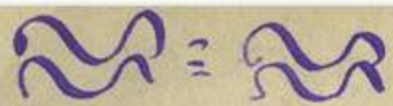
ვინსკვლავები რომ აძოვა
მის მოყვადს მგახე
ჩემი ბიჭი ვანსკვლავი
მარა ნამიყვანე.

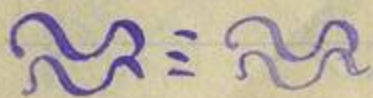
დადიგანა, მამიგანა
უნდა შეგანა ვახდის ჯიხუა
შეყვანებულს ანი ვაჟაგაგა
გინდა რამდენად მინე ნონა.

მონადიხე ხომ არ ვახე
რომ ვაჩიო ვაღობე
სიყვარულითა მესე ვაჟაგა
ბიჭი მბიღობა შენე.

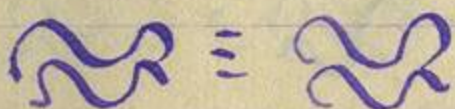

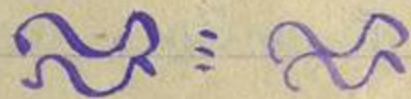
ბიჭო შენ ვი ვინსუკლო
 ანი ვინსუკლო სხვაშენ
 თავი ანი რამახინთბინთ
 ალათვებულ ზღვაშენ.

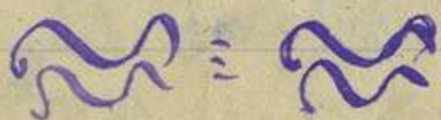
თუშუა ბიჭო შენთვინს
 მე არ მითქვამს ვაჩვი, —
 არ, რა ღლიენი მიკვირს
 რისთვის შემიყვარდი.

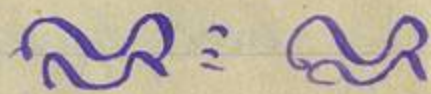
თბილისიდან წამოვიდა,
 წამოვიდა ჟინთონხალი
 რამი ბიჭის ქონისაშენ,
 მე ვიქნები რამთვალა.

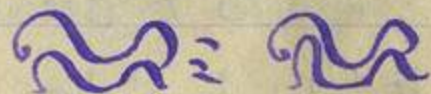
წყალში თავი მიუწყისკდა
 ბოლონი აქნავს თავს არა,
 რამი შეყვარებულა
 მე მიუქანის სხვა არა.

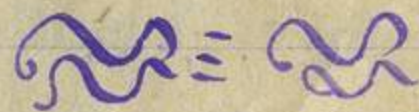
მე ვი ვინსუკლო დიუკახსანი
 რა ვანი შენი ვინსუკლო
 ყუბინთბინთ ჭინიდა,
 ავნახის, მხისვს ეს ვინსუკლო

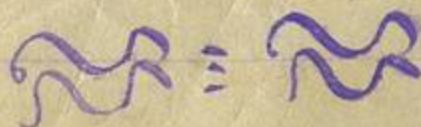
შუა ზღვაში მავსუნიდა
 მთავრებულად სხვას
 შენ მინეს ანი ვინსუკლო
 ვინსუკლოთ თავსა.

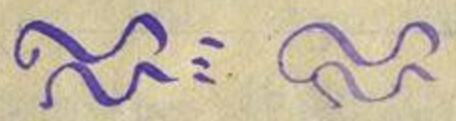
სასიწყინო ვამლოი მქნდა
 შენსკან ვამლოივიდა
 თუ რამს იქით სხვა ვინსუკლო
 ვინსუკლო ამოვივიდა.

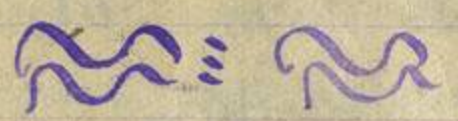
რამს რამი ვინსუკლო
 სულ ვინსუკლო ქონისა
 შეყვარებულს ვამსუკლო
 თუ რამ ვინსუკლო სხვა

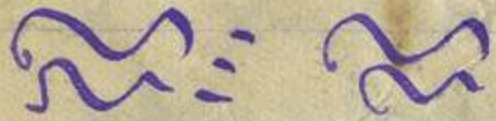
ღმ. მსჯელად სილამაძე
და მასთანვე ვაძინებოთ
ერთი ბიჭი ჭაბუკი
მას მივყავი და ვინმემ
დაუღიძვრეს რომ ვაივით
უხარო უნებლობად სჯინებდა
რათა ჭვიროთ რათა დაძვინებო
რათა მოეყოლინ ვინმემ.

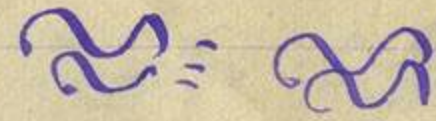
ქალქში წვიმს მოსულს
დაუწიქსავს ქუჩაში
რამსა ბიჭსა ვინსუვართ
დაუკრძალს უხარბი.

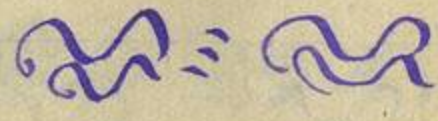
ბიჭო ჭაბუკი სიყვარული
ერთხელს მუცელში ჩაძვინდა
ჭაბუკი ბიჭი ვაივით
მკურნად ყუჩი და ვიყვარდა.

სამოვიდა ნიჟი
ჩუბუკი
სიყვარულს რა ჭაბუკი
დაძინებდა რა და.

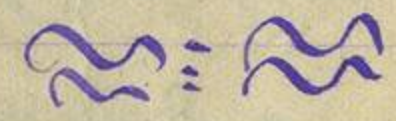
ღმინი ვინმემ ნაძვრად
დაძვინდა ნიჟი მხარე
და რა დაძვინდა ყუჩი
და ნიჟი სიყვარული.

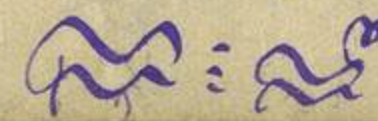
ბიჭო და ბიჭი ვაივით
ვიღო მუცელს მიღობდა
სიყვარულს ნიჟი

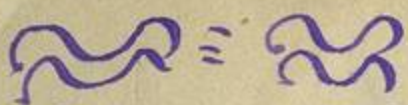
გარდავი

და ნიჟი გარდავი

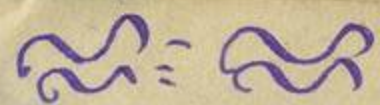
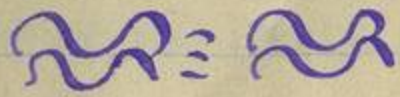

და თუ და ვიყვარდა
და ვიყვარდა ვიყვარდა
ერთი მინდა მუცელში
რამსა ბიჭი თუ სხვამ
და ვიყვარდა.

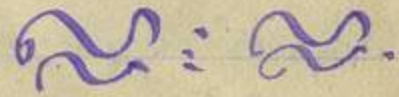

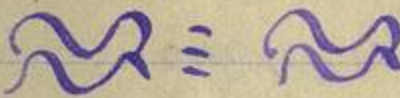
հզանն շնորհի սմանսպառ
 թաղոս, թաղոս թաղոս
 հոգի թոքի ներս ոյտն
 թաղոս թաղոս թաղոս

Կրկնապատ սրբաբան
 Կրկնապատ Երեւան
 հոգի թոքի ներս
 թաղոս թաղոս թաղոս

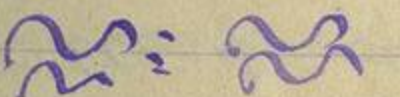
Երեւանի միջին դպրոցի
 թոքի ներս
 թաղոս թաղոս թաղոս

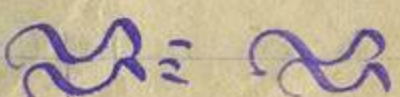
Երեւանի միջին դպրոցի
 թոքի ներս
 թաղոս թաղոս թաղոս

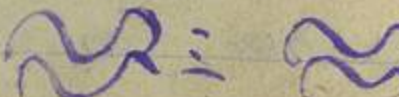
Երեւանի միջին դպրոցի
 թոքի ներս
 թաղոս թաղոս թաղոս

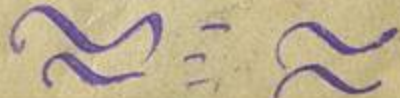
Երեւանի միջին դպրոցի
 թոքի ներս
 թաղոս թաղոս թաղոս

Երեւանի միջին դպրոցի
 թոքի ներս
 թաղոս թաղոս թաղոս

Երեւանի միջին դպրոցի
 թոքի ներս
 թաղոս թաղոս թաղոս

სანიტინკა

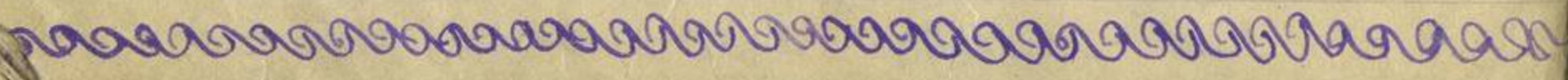
სიბრძნისა გნაბე სანიტინკა
 დიდაბნისა გუყთ ჟინჯვსა გლოკვა
 ვისაჲ ელია ის არი მკვა
 იმან ყვავა სბვა იშინკა.

ნყლასი გაჟვს თვარაი გბაჲ
 ნყლასი ღოჟნიმბ შენ იმბა
 ბეჟნიის ღოჟნილა შვაყსინა
 სპტნიჟთა ნიჟი გოჩის ვნაბა.

მბ! ის ყყთ გყლია ვაღაბა
 გყლია სადლსა მეშყნიჲ
 სპტნიჟთს რანდი გყლიში რამინის
 მას ყმთინის სანიტინკა.

ის გავჟვინა ეს ჟამინის
 შვაყსინა ბიჟყვს არასი რამინის
 სპტნიჟთს რანდი გყლიში რამინის
 არასის მჟჟვს ბიჟყვს გნიჟნიმბ.

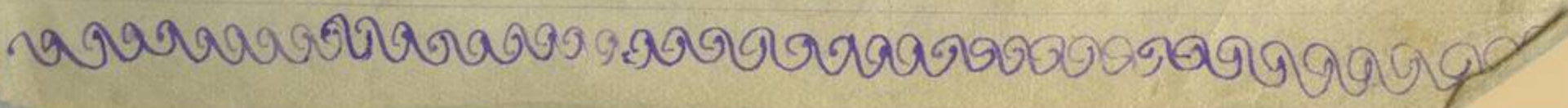
ეს შვაყსინა ვანიჟი სინის
 რამინი რა შჟვინინი
 სპტნიჟთს რამინსა რა რამინსა
 მას ყმთინის სანიტინკა.

საქსანკველი

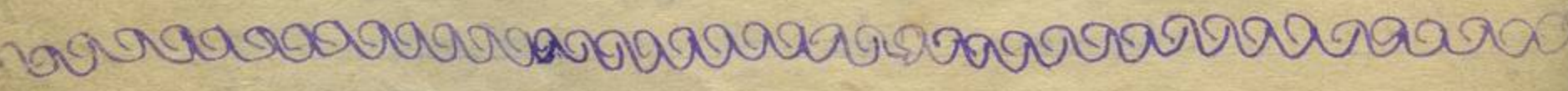
ნა ჭინთა მინთა ალენი
 რა სიყვარული ფრთხილი
 თაღ ვაძალაობი საჭრფრთხი
 რთგორუ ქსვა პმრწარული
 რაჭრმ პრ ყრდა ვარაპა
 პრწარწი გულთ ქვივილი
 ნყთა პრ ყრდა მავმარ
 ბელთ პმრწინი რივილი
 რინთვილი მინ შორბენ სიყვარული
 პნთაფული ქრწრბილი პლითა
 ვინუ მიყვარს თა პრ ვაძალაობი
 მინი პლენი ქრწრბილი
 შარბლი მუღაბ ნორი ვულბე
 ვარწარით ვაძინული
 თარბილი ქარლი შორს მინვილი
 მარწარ სარწარ შორილი
 ვლდას ვაპა ქვივილი მავმარ
 მარსთ სიყვარული მწული
 თა პრ რ ვარა რთა სარდა
 ვარწართ ვაძინული

სიყვარულს!

სიყვარულთ ვინ რა იყავს რა ბანით
 ყბილითვი სიტყვითი რა ბანით
 რაძინებულთ თავთ რილათ ვაბანი
 ილთ რაძინის ~~თავთ~~ თავთ ქვამბრ ვაბანი
 რა! რა ყყრ რაძინთ რაყარში რაყვარით
 ის რაძინითვთ რა რაძინთ ვანილი რაყვარით
 რა ქვამბრით რა რა ვა რაყვარით
 ყვარათ იყავს სულთ ვანილი რაყვარით
 რაძინებულთ ვანილი რა რა ვანილი
 რა რა სიყვარულთ იძინებულთ ვანილი
 ვანი სწავთ რაძინთ რა რა ვანი ვანი
 ვანი ვანი ვანი ვანი ვანი ვანი
 რაძინებულთ რა ვანი რა ვანი
 ვანი ვანი ვანი ვანი ვანი ვანი
 ვანი რაძინებულთ ვანი ვანი
 რა ვანი ვანი ვანი ვანი

19¹⁵/VII-47 ნ.წ.